

V eríme, že vám predkladáme dobrý časopis. Jeho prežitie a obecný prospech budú závisieť od viacerých faktorov. Peniaze? Naša (ne)schopnosť? Nápor každodenných starostí? Ochromujúci vplyv obrazoviek a pohyblivých obrázkov na naše zmysly? Rozhodne vaša pomoc. Kvalita a subskripcia je tiež vo vašich rukách. Objednávka **K & K** znamená viac, ako slová uznania.

Časopis **KRITIKA & KONTEXT**, zrodený pri nespočetných kávkach v kuchyni u Zuzky Szatmáry, vznikol z jednoduchého dôvodu: z odporu a strachu z ignoranstva a nekritického obdivu k čomukoľvek. Oboje nie je len derivátom nevkusy a gýču, ale aj neduhom, škodlivým pre zdravie demokracie.

Demokracii rovnako škodia päťolízачi a fanatici. Nemajú kapacitu, čas a trpezlivosť nastaviť sebe a svojmu presvedčeniu zrkadlo. Kritiku berú osobne, kritizujú bojovne a nepoznajú pocit sklúčenosti a márnosti, ktorý zákonite zvykne zasiahnuť mysliacu bytosť. Ak päťolízач je vo všetkom determinovaný svojou ohnutou chrbticou, tak fanatic sa nezabaví túžby pokoriť iných a nastoliť jedinú možnú pravdu, "lepšiu, čistejšiu a prirodzenejšiu", než ponúka nedokonalá demokracia.

V rámci kritického myslenia možno o týchto tvrdeniach zapochybovať. Možno má pravdu slávny filológ, ktorý sa odmietal nazývať filozofom, keď tvrdil, že filozofiu, 'logos', 'ratio' a demokraciu vymysleli ustráchané otrocké duše, aby pokorili a držali na uzde nelútostných pánov alebo drábov. Nežijeme vo veku malých dušičiek, čo sa trasú o svoje holé...prežitie? Dušičiek, ktorým sa "dokonalé" stroje a zbrane vymkynajú z rúk a teraz tápu (a tápeme) v dôsledkoch vlastného umu, ako pripomína iný múdry pán z nemeckého Freiburgu?

Kritické myslenie je jedným z nevyhnutných nástrojov pre prežitie a nezhlúpnutie v záplave pochlebovačov a fanaticov. V nijakom prípade nie je odpoveďou, konečným víťazstvom dobra nad zlom, svetla nad tmou... nájdením pravdy. To si treba neustále pripomínať.

Kriticky mysliaci človek nie je súčasťou množiny, ktorú tvorí elita spriaznených duší. Duši, ktoré málokto rozumie, vníma či počúva. Takýto človek neustále vstupuje do problémov, banalít a hlúposti sveta. Nie preto, že to cíti ako obeť pre spoločné dobro - to by bolo naivné aj arogantné. Robí to, pretože vie, že je súčasťou tohto nedokonalého sveta a jeho všedných rozmarov.

Nepodlieha zároveň ilúzii o vlastnej výnimočnosti a vytrvalo odoláva lákaniu tohto pokušenia. Tunel logiky a zdravého rozumu, cez ktorý mu prechádza každá prijímaná myšlienka a názor, je vhodný možno na odhalenie iracionality, podvodu či hlúposti. Môže ním postupne odhaľovať čo nie je pravda, no nikdy neodhalí čo pravda je! Istotne pomocou tohto pomyselného tunela nikdy nezistí, čo je večnosť a nekonečno, dve základné premisy, od ktorých možno odvinúť všetku našu neznalosť: minulé aj budúcu.

